

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 1K/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121202774
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Tomašovský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8121202774.6

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci navrhovateľa - veriteľa: eCont s.r.o., so sídlom 044 42 Košické Olšany 319, IČO: 36 748 048, právne zast.: JUDr. Mária Kapinusová, bytom Teplická 2156/3, 058 01 Poprad o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: I.V.A., s.r.o., so sídlom Komenského 848, 069 01 Snina, IČO: 36 452 751, právne zast.: PETRÁN A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s. r. o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 854 581, takto

rozhodol:

I. Konkurzné konanie voči dlžníkovi **z a s t a v u j e**.

II. **V r a c i a** navrhovateľovi preddavok na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu vo výške 1.500,- EUR zložený dňa 12.04.2021 na účet tunajšieho súdu pod D19 Preddavky na predbežného správcu - položka 4/2021.

III. Dlžníkovi nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaním doručeným súdu dňa 12.04.2021 sa navrhovateľ - veriteľ domáhal, aby súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: I.V.A., s.r.o., so sídlom Komenského 848, 069 01 Snina, IČO: 36 452 751. V návrhu na vyhlásenie konkurzu navrhovateľ uviedol, že eviduje voči dlžníkovi nasledujúce pohľadávky:

- a) pohľadávka vo výške 40.315,09 EUR z titulu nedodania tovaru, ktorý mal byť dodaný na základe Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 18.09.2018
- b) pohľadávka vo výške 34.147,95 EUR z titulu nesplatenej pôžičky
- c) pohľadávka vo výške 55.623,33 EUR z titulu zmluvnej pokuty

Uvedené pohľadávky navrhovateľ doložil potvrdením audítora.

Navrhovateľ zároveň označil ďalších veriteľov dlžníka a to:

- a) Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, s pohľadávkou ku dňu 20.01.2021 vo výške 6.478,08 EUR
- b) Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 814 53 Bratislava, IČO: 36 284 831, s pohľadávkou ku dňu 20.01.2021 vo výške 6.859,94 EUR
- c) Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom: 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, s pohľadávkou ku dňu 20.01.2021 vo výške 39.639,98 EUR

2. Navrhovateľ predložil súdu dokumenty, na ktoré sa v návrhu odvoláva a zároveň uhradil na účet súdu preddavok na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu vo výške 1.500,- EUR.

3. Uznesením č. k. 1K/4/2021-24 zo dňa 21.04.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 27.04.2021 súd začal na návrh veriteľa konkurzné konanie voči dlžníkovi.

4. Uznesením č. k. 1K/4/2021-30 zo dňa 03.05.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 10.05.2021, súd vyzval dlžníka, aby sa vyjadril k návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok a osvedčil svoju platobnú schopnosť. Zároveň súd určil termín pojednávania, na ktorý predvolal dlžníka a upovedomil o ňom veriteľov dlžníka.

5. Dlžník sa na výzvu súdu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 31.05.2021, pričom navrhol konkurzné konanie zastaviť a to z nasledujúcich dôvodov. Pre účely sprehľadnenia dôvodov predmetného návrhu považujeme za potrebné zrekapitulovať, že navrhovateľ opiera splnenie podmienok na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka jeho údajnou platobnou neschopnosťou, pretože voči navrhovateľovi má mať dlžník splatné viac ako 30 dní tieto deklarované záväzky:

a) nárok na náhradu škody o sume 40.315,09 EUR z dôvodu čiastočne nedodaného tovaru na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 18.09.2018 (ďalej len „sporná KZ“), čo navrhovateľ doložil položkovým súpisom, faktúrou na sumu 135.142,61 EUR a spornou KZ,

b) nárok na zmluvnú pokutu spolu o sume 30.720,10 EUR z dôvodu omeškania dodania tovaru podľa predchádzajúceho bodu, čo navrhovateľ doložil faktúrou zo dňa 19.10.2020,

c) nárok na vrátenie istiny o sume 10.103,33 EUR z písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 10.05.2018, ktorú navrhovateľ predložil,

d) nárok na zmluvnú pokutu spolu o sume 8.507,- EUR z dôvodu omeškania so splatením pôžičky podľa predchádzajúceho bodu, čo navrhovateľ doložil faktúrou zo dňa 19.10.2020,

e) nárok na vrátenie istiny o sume 22.523,77 EUR z písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 23.10.2018, ktorú navrhovateľ predložil,

f) nárok na zmluvnú pokutu spolu o sume 10.743,84 EUR z dôvodu omeškania so splatením pôžičky podľa predchádzajúceho bodu, čo navrhovateľ doložil faktúrou zo dňa 19.10.2020,

g) nárok na vrátenie istiny o sume 5.533,83 EUR z písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 12.11.2018, ktorú navrhovateľ predložil,

h) nárok na zmluvnú pokutu spolu o sume 2.639,64 EUR z dôvodu omeškania so splatením pôžičky podľa predchádzajúceho bodu, čo navrhovateľ doložil faktúrou zo dňa 19.10.2020,

i) nárok na vrátenie istiny o sume 4.450,- EUR z ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 12.11.2018, ktorú navrhovateľ doložil príjmovým a výdavkovým dokladom,

j) nárok na zmluvnú pokutu spolu o sume 3.012,65 EUR z dôvodu omeškania so splatením pôžičky podľa predchádzajúceho bodu, čo navrhovateľ doložil faktúrou zo dňa 19.10.2020.

Pluralitu veriteľov navrhovateľ oprel o verejne dostupné informácie o splatných pohľadávkach voči Všeobecnej ZP, Union ZP a Sociálnej poisťovni, spolu o sume 52.978,- EUR. Aj keď sa môže javiť pozadie vzťahov medzi navrhovateľom a dlžníkom pre posúdenie opodstatnenosti predmetného návrhu ako právne irelevantné, vedomosť skutočného zámeru navrhovateľa má veľký význam pre interpretáciu predmetného návrhu a najmä oprávnenosť a existenciu jeho deklarovaných pohľadávok. V prvom rade je potrebné uviesť, že pri uzavieraní a dojednávaní podmienok spornej KZ a pôžičiek podľa ods. 1 tohto vyjadrenia konal v mene dlžníka bývalý konateľ Ing. Ľubomír Kiš, za ktorého obchodného vedenia sa ekonomická vitalita spoločnosti dlžníka rapídne zhoršila, najmä z dôvodu uzavretia mnohých záväzkov, ktoré boli pre spoločnosť dlžníka obzvlášť nevýhodné. Okolnosti uzavretia týchto kontraktov dokonca vyvolávajú podozrenia, že bývalý konateľ takto konal nie z nebanlivosti, ale po dohode s obchodným partnerom a výslovne v jeho prospech. Predpokladáme, že jedným z takých úkonov je aj sporná KZ, ktorou bývalý konateľ mienil scudziť v prospech navrhovateľa predmety obranného priemyslu o trhovej hodnote niekoľkonásobne prevyšujúcej deklarovanú kúpnu cenu (112.618,84 EUR bez DPH). Podľa dostupných informácií bola príčina nízkej ceny dohoda, podľa ktorej má navrhovateľ nájsť vhodných kupujúcich, predat tento tovar so značným ziskom, ktorý sa mal následne pomerne deliť medzi navrhovateľa a dlžníka. Tomuto cieľu mala zodpovedať aj písomná Dohoda o dlhodobej spolupráci zo dňa 18.09.2018 (ďalej len „DoS“), z ktorej bodov 2.2., 3.2.3., a 4.1. vyplýva zámer strán predat produkciu dlžníka podľa spornej KZ tretím stranám za účelom del'by z toho plynúceho zisku. Znenie DoS tvorilo iba základný rámec vzájomných vzťahov, a konkrétny spôsob del'by zisku mal byť podľa bodu 4.2. DoS predmetom osobitných dohôd. Bývalý konateľ síce podpisom prejavil súhlas s týmito úkonmi, avšak vedome neuzavrel konkrétnu dohodu o del'be zisku, a to napriek tomu, že del'ba zisku bola jedným z hlavných motívov predaja predmetného tovaru. Toto flagrantly porušenie povinností bývalého konateľa je predmetom trestného konania vedeného vo veci porušovania povinností pri správe cudzieho majetku na KRPZ Prešov, Odbor kriminálnej polície, pod ČVS: KRP-92/2-VYS-PO-2020. Počiatkový nepoctivý zámer navrhovateľa vyplýva z jeho následného správania, pretože navrhovateľ vykonal všetky úkony pre to, aby využil hrubé pochybenie bývalého konateľa dlžníka, získal hodnotný tovar a maril právne možnosti dlžníka nadobudnúť časť zisku z jeho predaja. Napriek tomu, že navrhovateľ zo skladu dlžníka

získal istý tovar, nereagoval na výzvy dlžníka na uzavretie dohody o deľbe zisku, napriek tomu, že sa na to podľa bodu 4.2. DoS zaviazal. Naopak, navrhovateľ vyhotovil listinu Odstúpenia od DoS zo dňa 18.12.2018 (ďalej len „listina odstúpenia“), ktorou deklaruje nevôľu deľby zisku. Listina odstúpenia bola použitá len pre vytvorenie zdania spornosti nároku dlžníka na podiel na zisku z predaja prevzatého tovaru. Pritom DoS bola uzavretá na dobu určitú a bez možnosti jednostranného odstúpenia. Okrem toho, v listine odstúpenia sa ako adresa dlžníka uvádza Komenského 848 Snina, avšak túto adresu mal dlžník až od novembra 2019, čo dokazuje, že autor listiny odstúpenia ju písal až v tomto čase opomínajúc zmenu sídla. Je dôvodné sa domnievať, že listina odstúpenia bola vytvorená až v čase r. 2020, kedy dlžník nadobudol do držby časť tovaru, ktorý mal byť predmetom spornej ZoD, čo môže samo o sebe napĺňať skutkovú podstatu niektorého z majetkových trestných činov. Nepoctivému zámeru navrhovateľa napokon svedčí aj fakt, že doposiaľ sa proti dlžníkovi riadne pred súdom nedomáhal zaplatenia nárokov, ktoré opísal v konkurznom konaní, a ani pred súdom nežiadal vydať plnenie, namiesto ktorého teraz uplatňuje náhradu škody (ods. 1 písm. a) tohto vyjadrenia). Navrhovateľ si prístup k tovaru chcel zabezpečiť prostredníctvom neodkladného opatrenia v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp.zn.: 17Cb/49/2020, ktoré bolo napokon uznesením Krajského súdu v Prešove, sp.zn.: 4Cob/65/2020 zrušené. Usudzujeme, že navrhovateľ má obavy pred meritórnym prieskumom jeho domnelých nárokov a chce na dlžníka vytvárať neoprávnený nátlak aj formou hrozby konkurzu.

6. Podľa § 3 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) platí, že právnická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Podľa § 19 ods. 1 písm. c) ZKR ak sa konkurzné konanie začalo na návrh veriteľa súd rozhodne o vyhlásení konkurzu vtedy, ak dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť, inak rozhodne o zastavení konkurzného konania; pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť; ak sa dlžník v lehote podľa odseku 1 písm. a) bodu 1 nevyjadril, má sa za to, že svoju platobnú schopnosť neosvedčil. Na základe citovaných ustanovení možno vyvodiť, že veriteľovi zakladá postavenie účastníka konania len tá pohľadávka, na základe ktorej je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu, a ktorá vyvolá po splnení ostatných podmienok začať konkurzné konanie. Ak je však táto pohľadávka sporná, dôvod na začatie konkurzného konania odpadáva a konanie sa bezodkladne zastavuje. Základným predpokladom vedenia konkurzného konania vôbec, je teda splnenie formálnych podmienok návrhu podľa § 11 ods. 3 a § 12 ZKR, pri súčasnom nenastaní podmienky v § 19 ods. 1 písm. c) veta za bodkočiarkou ZKR. Aktívna vecná legitímácia je v tomto konaní spätá s navrhovateľom, a navrhovateľ musí byť jej nositeľom aj v čase rozhodovania súdu o jeho návrhu. Aktívna vecná legitímácia v tomto konkrétnom prípade znamená, že navrhovateľ má pohľadávku voči dlžníkovi, ktorá nebola zaplatená, ktorú však dlžník kvalifikovane nerozporuje. Vyžaduje sa pritom iba osvedčenie spornosti, neexistencia pohľadávky nemusí byť preukázaná jednoznačným spôsobom, aký si vyžaduje jej priznanie v meritórnom spore. Pre účely posúdenia aktívnej legitímácie navrhovateľa v tomto konaní chceme uviesť niekoľko skutočností majúcich za cieľ osvedčiť spornosť pohľadávok navrhovateľa uvedených v predmetnom návrhu:

a) Pohľadávka na náhradu škody a zmluvnej pokuty podľa písm. a), b) tohto vyjadrenia.

Navrhovateľ tvrdí, že eviduje voči dlžníkovi pohľadávku na náhradu škody za nedodaný tovar podľa spornej KZ, avšak z dôvodu absolútnej neplatnosti spornej KZ dlžník nemal nikdy žiadnu právnu povinnosť uvedený tovar navrhovateľovi odovzdať. Podľa § 37 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) je neplatný právny úkon, ktorý nebol vykonaný určito. Určitosť prejavu vôle sa týka jeho obsahovej stránky. Neurčitý prejav vôle je síce zrozumiteľný, avšak jeho obsah je neistý. K určitosti písomných právnych úkonov sa vyjadruje judikatúra Najvyššieho súdu SR a ČR nasledovne: „Neurčitosť prejavu vôle je možné odstrániť výkladom (napr. podľa § 266 OBZ), ale ak ide o právny úkon, pri ktorom je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitosť prejavu vôle daná obsahom listiny, na ktorej je tento prejav zaznamenaný. Nestačí, že účastníkom právneho vzťahu je jasné, čo je predmetom zmluvy, pokiaľ to nie je poznateľné z jej textu. Určitosť písomného prejavu vôle je pritom objektívnou kategóriou a takýto prejav vôle by nemal vzbudzovať pochybnosti o jej obsahu ani u osôb, ktoré nie sú účastníkmi daného zmluvného vzťahu.S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.: 1Cdo/109/2004 dovolací súd uvádza, že je vylúčené, aby súd pri rozhodovaní o nahradení prejavu vôle neurčité, prípadne chýbajúce podstatné náležitosti budúcej zmluvy napravoval výkladom prejavu vôle...“ /rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.09.2016, sp.zn.: 4Cdo/288/2018/

„Zákon sice pro zmluvu o nájmu nevyžaduje písomnú formu, byla-li však taková smlouva písomně sjednána, musí být dodržen požadavek určitosti předmětu nájmu. Přitom ani v tomto případě není vyloučeno, aby předmět nájmu byl identifikován odkazem na listinu, která je přílohou smlouvy či její součástí. Jestliže účastníci projevíli vůli uzavřít smlouvu o nájmu písomně, a také tak učinili tím, že vyhotovili písomnost, kterou podepsali, pak určitost vymezení předmětu nájmu musí vyplývat z textu písomné smlouvy a nestačí, aby předmět nájmu byl smluvním stranám znám, jak mylně předpokládal odvolací soud.“ /rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 26.11.2009, sp.zn.: 33Cdo/2509/2007/

Podľa § 272 ods. 1 OBZ platí, že zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ a dlžník si pri dojednaní spornej KZ zvolili písomnú formu, je možné jednoznačne uzavrieť, že obe strany vyjadrili vôľu uzavrieť kontrakt písomne. Veď napokon aj podľa ustanovenia v čl. 14 spornej KZ je jej zmena a doplnenie možná len písomne. Predmet kúpnej zmluvy je v zmysle § 409 OBZ jednou z jej základných náležitostí, a jeho absencia robí právny úkon neplatným pre neurčitosť. V danom prípade bol v spornej KZ predmet zmluvy označený v jej čl. 1 formou odkazu na prílohu, ktorá mala byť jej neoddeliteľnou súčasťou. Pri spornej KZ sa však žiadna príloha s vymedzením jej predmetu nenachádza a ani nenachádzala. Na základe uvedeného je nutné konštatovať, že sporná KZ je absolútne neplatným právnym úkonom, pretože si strany pri jej dojednaní zvolili písomnú formu, z ktorej pre absenciu prílohy tvoriacej jej údajný predmet nie je možné vyvodiť jej obsah, a to ani výkladom. Neplatnosť spornej KZ spôsobuje zároveň neplatnosť dohody o zmluvnej pokute, ktorá má akcesorickú povahu a nemôže byť dohodnutá bez existencie hlavného zabezpečeného záväzku, od ktorého platnosti závisí. Z uvedeného dôvodu dlžník neporušil žiadnu zmluvnú povinnosť, ak navrhovateľovi nevydal tovar, o ktorom sa navrhovateľ mylne domnieva, že mu patrí, takže navrhovateľovi žiadna škoda nevznikla a nepatrí mu ani nárok na kapitalizovanú zmluvnú pokutu.

b) Pohľadávka na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa písm. j) tohto vyjadrenia

Na tomto mieste chceme dať do pozornosti súdu, že zmluvnú pokutu možno podľa § 544 ods. 2 OZ dojednať len písomne, a keďže bol hlavný nárok z pôžičky údajne dojednaný iba ústne, nárok na zmluvnú pokutu navrhovateľovi nepatrí.

c) Pohľadávka na zaplatenie pôžičiek a zml. pokút podľa písm. c) - i) tohto vyjadrenia

Za účelom spochybnenia a eliminácie týchto deklarováných nárokov navrhovateľa dlžník konštatuje, že na základe vyššie uvedených skutočností navrhovateľ neoprávnene zadržíava tovar dlžníka, ktorý mu bol odovzdaný na základe neplatnej spornej KZ pri vedomí, že navrhovateľ poctivo splní svoj zámer deklarováný v DoS, teda že sa dojedná delenie zisku dosiahnutého z predaja odovzdaného tovaru v trhových cenách. Podľa nášho názoru je nesporné, že sa navrhovateľ na úkor dlžníka bezdôvodne obohatil, pretože obdržal plnenie na základe neplatnej zmluvy (§457 OZ). Podľa § 458 ods. 1 OZ má dlžník nárok na vydanie tohto plnenia resp. na vydanie náhrady, ak vydanie plnenia nie je možné. Podľa nám známych informácií navrhovateľ predmetný tovar predal, teda ho už nie je schopný vrátiť. Čo sa týka ohodnotenia tovaru - náhradných dielov do vojenskej techniky, ich hodnotu z dôvodu ich nedostupnosti a časovej tiesne nie je možné oceniť znaleckým posudkom, avšak trhovú hodnotu týchto dielov je nie menej ako 900.000,- EUR, čo potvrdzuje aj predbežná mailová cenová ponuka pre „rýchly predaj“ zo dňa 04.05.2020 od spoločnosti MSM Martin, s.r.o., Štúrova 925/27, Dubnica n. Váhom, IČO: 36 422 991, a to osobou jej obchodného manažéra Ing. Martina Ržoncu. Trhovú hodnotu tohto tovaru vo vlastníctve dlžníka možno oprieť aj o výrok uznesenia o začatí trestného stíhania v prílohe č. 2, podľa ktorého je hodnota odovzdaného tovaru 2.093.615,50 EUR. Z uvedeného dôvodu dlžník započítava časť svojej splatnej pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavujúceho hodnotu odovzdaného tovaru vo výške 2.093.615,50 EUR na pohľadávky navrhovateľa špecifikované v písm. c) - i) tohto vyjadrenia, súhrnne o výške 64.501,41 EUR ako aj ich príslušenstvo, čím tieto pohľadávky navrhovateľa zanikajú v celom ich rozsahu. Navrhovateľa s vykonaním tohto hmotnoprávneho úkonu oboznámime.

7. Pre účely posudzovania platobnej neschopnosti v dôsledku splatných pohľadávok zo splatného poistného voči Všeobecnej ZP, Union ZP a Sociálnej poisťovni, spolu o sume 52.978,- EUR odkazujeme na metodiku upravenú vo vyhláske MS SR č. 643/2005 Z.z. Podľa § 1 ods. 1 písm. c) tohto právneho predpisu sa za peňažné záväzky inak odôvodňujúce platobnú neschopnosť nepovažujú tie, ktoré sú kryté finančným majetkom - peňažnými pohľadávkami so splatnosťou do 30 dní. Dlžník predkladá za

účelom preukázania finančného krytia pohľadávok voči poisťovniam Kúpnu zmluvu zo dňa 16.04.2021 medzi dlžníkom ako predávajúcim a spoločnosťou MSM LAND SYSTEMS s.r.o., sídlom Kasárenská 8, Trenčín, ako kupujúcim, z ktorej dlžník obdrží za predaj tovaru vo svojich skladových zásobách kúpnu cenu vo výške 57.000,- EUR, a to po častiach so platnosťou najneskôr 23.06.2021. Napriek nie priaznivej finančnej situácii zastávame názor, že dlžník je toho času v ozdravnom procese, po tom, čo ho do tohto stavu priviedlo neodborné obchodné vedenie bývalého konateľa. Dlžník má značné množstvo likvidného majetku - skladové zásoby tovaru obranného priemyslu, ktoré je schopný hospodárne speňažiť a uhradiť všetky splatné záväzky. V neposlednom rade, dlžník disponuje pohľadávkami veľkého rozsahu, ktoré doposiaľ neboli z dôvodu pasivity bývalého konateľa vymáhané. Kompletný prehľad záväzkov, pohľadávok, bankových účtov a stavu hotovosti predložíme dodatočne po ich skompletizovaní.

8. Na pojednávaní konanom dňa 21.06.2021 navrhovateľ trval na svojom návrhu na vyhlásenie konkurzu, pričom uviedol nasledovné skutočnosti. V nadväznosti na vyjadrenie dlžníka doručené súdu ku návrhu na vydanie konkurzu na majetok dlžníka navrhovateľ uvádza, že v celom rozsahu popiera všetky skutkové a právne tvrdenia dlžníka, a to s ohľadom na nasledujúce skutočnosti. Sporný nárok z titulu kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 18.9.2018, ktorú dlžník deklaruje ako spornú z dôvodu, že je táto neplatná, navrhovateľ uvádza, že jeho nárok z tejto zmluvy vyplýva z nároku náhrady škody o sume 40.315,09 eura z dôvodu čiastočne nedodaného tovaru, v nadväznosti na deklarovанú spornosť kúpnej zmluvy navrhovateľ uvádza, že táto nemôže byť neplatná, keďže dlžník vo svojom vyjadrení uvádza, že neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle Obchodného zákonníka, a to je jasne a presne definovaný predmet kúpnej zmluvy, čo sa však nezakladá na pravde, nakoľko navrhovateľ doložil kúpnu zmluvu aj súdu, s predmetným návrhom tzv. výdajkami zo skladu dlžníka, ktoré sú neoddeliteľnou prílohou tejto kúpnej zmluvy a v ktorých jasne a definitívne vyplýva predmet tejto kúpnej zmluvy, to znamená že jej spornosť z pohľadu navrhovateľa nemôže byť vôbec prípustná a nemôže byť z tohto titulu určite ani neplatná. V zmysle vyššie uvedeného je predmet kúpnej zmluvy dostatočne určený a určitý a to aj vzhľadom na tú skutočnosť, že na základe príloh, teda tzv. výdajok zo skladu dlžníka bol navrhovateľovi dodaný tovar v podstatnej časti, čo v konečnom dôsledku uznáva aj sám dlžník, a to jednak v zmysle vyjadrenia dlžníka obsiahnutého v jeho návrhu v článku 2 bodu 7, kde citujem: „Napriek tomu, že navrhovateľ zo skladu dlžníka získal istý tovar, nereagoval na výzvy dlžníka na uzavretie dohody o delbe zisku, napriek tomu, že sa na to podľa bodu 4.2 Dohody o spolupráci zaviazal.“ Z tohto citovaného znenia je teda nepopierateľne zrejmé, že istý tovar navrhovateľ od dlžníka obdržal, to znamená že muselo byť dlžníkovi v čase vydania tohto tovaru jasné a zrejmé, o aký tovar ide. V ďalšom poukazujeme na to, že aj z dôkazov predložených dlžníkom, ako je výzva dlžníka adresovaná navrhovateľovi zo dňa 30.3.2020, v zmysle ktorej sám dlžník, resp. jedna z jeho konateľiek v treťom odstavci uvádza, že má vedomosť o tom, že navrhovateľ predal časť z dodaného tovaru dlžníkom tretej strane. Z logiky veci teda vyplýva, že časť tovaru musela byť navrhovateľom dlžníkovi dodaná, teda predmet kúpnej zmluvy nielen že musel, ale aj bol jasný a určitý obom zmluvným stranám, a to z príloh kúpnej zmluvy, teda výdajok zo skladu dlžníka. V nadväznosti na právnu účinnosť tejto výzvy doručenej navrhovateľovi zo dňa 30.3.2020, navrhovateľ nad rámec uvádza, že z výpisu z obchodného registra vyplýva, že v mene spoločnosti konajú dve konateľky spoločne, a teda táto výzva nemôže byť z nášho pohľadu platná, to uvádzame nad rámec. V ďalšom navrhovateľ poukazuje na to, že vo vzťahu k neurčitosti predmetu kúpnej zmluvy zdôrazňuje, že tak ako navrhovateľ, tak aj dlžník ešte aj v skutočnosti obchodujú s výrobkami obranného priemyslu, ktorých nadobudnutie a predaj podlieha osobitným podmienkam, akými sú povolenie na obchodovanie udeľované Ministerstvom hospodárstva SR a zároveň licenčnému konaniu, ktorých výsledkom sú udelené licencie. Dlžník ako držiteľ povolenia na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu, hoci v tomto čase už nie je držiteľom povolenia na obchodovanie, ale je stále vlastníkom výrobkov obranného priemyslu, bez potrebného povolenia podlieha ešte aj v súčasnej dobe povinnosti hlásiť predaj všetkých výrobkov obranného priemyslu Ministerstvu hospodárstva SR, a to položkovite, čo do množstva, tak aj do uvedenia skutočnosti, komu dané výrobky predáva. Rovnaké položkovité hlásenie predaných výrobkov obranného priemyslu podal dlžník Ministerstvu hospodárstva aj v čase po podpise kúpnej zmluvy č. 18.9.2018, ktorú uzatvoril s navrhovateľom a v tomto hlásení uviedol presnú a jasnú špecifikáciu predaného tovaru navrhovateľovi, a to v zmysle príloh ku kúpnej zmluve, teda výdajok zo skladu dlžníka. V súvislosti s tovarom dodaným od dlžníka v zmysle tejto kúpnej zmluvy a jej príloh výdajok bola u navrhovateľa vykonaná aj kontrola Ministerstvom hospodárstva SR, ktorej musel navrhovateľ upresňovať výrobné čísla niektorých výrobkov obranného priemyslu, a to konkrétne dvoch kusov veží VVP1, ktoré predaj spoločnosti Palvan, a ktoré sú uvedené takisto v tej výzve dlžníka navrhovateľovi zo dňa 30.3.2020. Z vyššie uvedeného je preto podľa názoru navrhovateľa nepochybné, že kúpna zmluva nemôže byť neplatná tak, ako sa to

snaží deklarovať dlžník vo svojom vyjadrení. Jej platnosť dlžník navyše nikdy nespochybňoval, a to od roku 2018, odkedy bola uzatvorená až doposiaľ. Takéto tvrdenie prvýkrát uvádza až vo vyjadrení k návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, hoci tak mohol urobiť v priebehu posledných takmer 3 rokov. Rovnako tiež mohol dlžník od kúpnej zmluvy odstúpiť pokiaľ mal domnelý pocit, že táto zmluva je neplatná, alebo mohol podniknúť iné právne kroky s týmto súvisiace, napríklad podať žalobu o neplatnosť takto uzatvorenej zmluvy, resp. akýkoľvek iný právny úkon z ktorého by vyplývala skutočnosť jej neplatnosti. Vo vzťahu k nároku navrhovateľa typom poskytnutých pôžičiek a zmluvných pokút, ktoré sú uvedené v návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, ani dlžník sám nepopiera tieto pôžičky ani zmluvné pokuty, dokonca ich eviduje vo svojom účtovníctve, konkrétne v stave záväzkov, ktorý je vyhotovený ku dňu 25.4.2021 a ktorý bol doručený súdu spolu s vyjadrením dlžníka. Z dôvodu, že dlžník neurobil žiadny taký právny úkon, ktorého následkom by mala byť povinnosť navrhovateľa vrátiť dodaný tovar z kúpnej zmluvy, ktorý je vo vyjadrení dlžníka deklarovaný ako bezdôvodné obohatenie, podľa nás nie v súlade so zákonom, nie je preto podľa názoru navrhovateľa riadne a platne uplatniť kompenzačnú námietku na započítanie vzájomných pohľadávok, nakoľko tieto môžu byť predmetom vzájomného započítania až momentom, keď sa stretnú. Avšak navrhovateľ nemá voči dlžníkovi žiadnu povinnosť plniť, nakoľko takejto povinnosti nepredchádzal žiaden kvalifikovaný právny úkon zo strany dlžníka. V danom prípade tak nie sú splnené zákonné predpoklady na vzájomné započítanie pohľadávok, čo podľa názoru navrhovateľa nemôže vyvolať zamýšľané účinky dlžníkom spochybniť aktívnu legitímáciu navrhovateľa v danom konaní. Skutočnosť, že navrhovateľ je veriteľom dlžníka, a teda je aktívne legitimovaný byť účastníkom konania je zrejmá predovšetkým z účtovných zoznamov predložených dlžníkom. Existenciu záväzku voči navrhovateľovi v konečnom uznáva aj sám dlžník vo svojom vyjadrení, keď vznáša kompenzačnú námietku a snaží sa nejakým spôsobom ju uplatniť do vzájomného započítania. V ďalšom nad rámec navrhovateľ uvádza, že ku podpisu kúpnej zmluvy pristúpil s dlžníkom z dôvodu, že dlžník už v roku 2018 nebol schopný plniť svoje záväzky riadne a včas, a to nielen voči navrhovateľovi. Zo znenia kúpnej zmluvy totiž jednoznačne vyplýva, že táto bola uzatvorená z dôvodu, že v čase jej uzatvorenia bola voči dlžníkovi vedená exekúcia titulom peňažného záväzku dlžníka voči navrhovateľovi, ktorú dlžník nemohol splniť, resp. mohol ju splniť iba predajom výrobkov obranného priemyslu, nakoľko ani vtedy nemal finančné krytie na svoje pohľadávky. Následkom týchto skutočností navrhovateľ pristúpil k uzatvoreniu kúpnej zmluvy zo dňa 18.9.2018 a vzal návrh na vykonanie exekúcie späť, keďže dlžník uspokojil nárok veriteľa predajom výrobkov obranného priemyslu. Vo vzťahu k trhovej hodnote tovaru z kúpnej zmluvy uvádzanej dlžníkom na sumu prevyšujúcu 2 milióny eur navrhovateľ uvádza, že táto neodzrkadľuje reálnu hodnotu dodaného tovaru, nakoľko všetok dodaný tovar je vyťaženou technikou, čo je opätovne zrejmé jednak zo znenia kúpnej zmluvy z 18.9.2018 a takisto aj z výzvy dlžníka veriteľovi zo dňa 30.3.2020, v zmysle ktorej je zrejmé, že je to vyťažená technika, ktorá už bola používaná v predchádzajúcom období. Z tejto skutočnosti teda vyplýva nasledujúce, že pred ďalším predajom tretím stranám táto technika vyžaduje opravy a úpravy, ktoré sú podstatne nákladnejšie, ako deklarovaná hodnota dodaného tovaru. Ani samotné uznesenie o začatí trestného stíhania a v ňom deklarovaná hodnota, ktorú predložil dlžník vo svojom vyjadrení, a to uznesenie ČVS:O. zo dňa 2.12.2020 cenzurované v zmysle ktorého by mala hodnota dodaných náhradných dielov presahovať 2 milióny eur, podľa názoru navrhovateľa nepreukazuje reálnu hodnotu tovaru. Navrhovateľ má vedomosť o tom, že do súčasnosti nebolo v tejto veci vznesené obvinenie voči konkrétnej osobe, a teda bývalému konateľovi dlžníka tak, ako sa dlžník snaží o tom presvedčiť súd vo svojom vyjadrení a navodiť scestne dojem, že dodaný tovar má ďaleko vyššiu hodnotu presahujúcu 2 milióny eur. V nadväznosti na vyjadrenie dlžníka, čo sa týka výšky záväzkov dlžníka, resp. jeho záväzkov voči ostatným veriteľom, poukazujeme na to, že dlžník vo svojom vyjadrení predložil stav záväzkov ku dňu 21.4.2021 v zmysle ktorého má dlžník záväzky voči ostatným veriteľom vo výške viac ako 1,7 milióna eur. Z tohto vyjadrenia takisto vyplýva, že celková suma pohľadávok dlžníka predstavuje sumu 2 161 000 eur. Vo vzťahu k výške pohľadávok si však navrhovateľ dovoľuje upriamiť pozornosť súdu na skutočnosť, že všetky pohľadávky sú v súčasnosti staršie ako 5 rokov, to znamená že dôvodne nie je možné predpokladať, že by k ich splneniu došlo dobrovoľne zo strany dlžníkov, alebo že by mohli byť nejakým spôsobom uspokojené, pričom podstatná časť týchto pohľadávok vznikla v rokoch 2008- 2011. Teda pri konaní s odbornou starostlivosťou nemožno podľa nášho názoru predpokladať, že budú vôbec uhradené. V ďalšom poukazujeme na to, že v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe určenia platobnej schopnosti pre účely vyhlásenia konkurzu pohľadávky, ktoré má dlžník voči svojim veriteľom, nie sú kryté jeho finančným majetkom, a to s poukazom na znenie § 1 ods. 1 písm.a - e, v zmysle ktorých je zrejmé, že na bankových účtoch v súčasnosti nemá žiadne finančné prostriedky. Takisto nie je vlastníkom cenných papierov a v podstatne jediný majetok, ktorý by napíňal základné predpoklady na krytie svojich pohľadávok je predložená zmluva

deklarovaná so spoločnosťou MSM LAND SYSTEM. Z tohto dôvodu podľa nášho názoru nie je možné osvedčiť ani platobnú schopnosť dlžníka a spĺňa zákonné predpoklady na to, aby bol na jeho majetok vyhlásený konkurz.

9. Dlžník na pojednávaní konanom dňa 21.06.2021 uviedol, že navrhovateľ si uplatňuje pohľadávky, ktoré buď boli splnené a zanikli zápočtom, alebo sú to pohľadávky neexistujúce z dôvodu nedostatku formy, napríklad čo sa týka zmluvnej pokuty, ktorá je špecifikovaná v našom vyjadrení, alebo nemôže si uplatňovať tieto pohľadávky v konkurze v dôsledku toho, že právny titul, z ktorých vychádza, je konkrétna kúpna zmluva, je právny úkon absolútne neplatný z dôvodu neurčitosti. Pokiaľ sa súd oboznámil s našimi tvrdeniami a s argumentáciou, nie je potrebné túto argumentáciu viac opakovať. Čo sa týka zániku pohľadávok, tak ako sme uviedli v písomnom vyjadrení, predkladáme súdu doručku, ktorá dokazuje, že dňa 3.6. si spoločnosť eCont prevzala vyjadrenia a takisto úkon započítania, teda v prvom rade zosplatnenia náhrady škody a úkon započítania, takže čo sa týka tejto skutočnosti, máme ju za preukázanú. Vo vzťahu k ďalším veciam treba uviesť, že súd vy mal byť viazaný návrhom, ktorý bol podaný. V návrhu sa uvádzajú pohľadávky Sociálnej poisťovne, Union a podobne. Tak ako sme preukázali, tieto pohľadávky sú kryté majetkom spoločnosti. Dokonca už došlo aj k platbám na základe predmetnej kúpnej zmluvy s MMS LAND SYSTEMS, pričom o týchto skutočnostiach môžeme predložiť súdu výpisy z bankového účtu. Ak by ani táto skutočnosť nepostačovala, nad rámec toho chceme predložiť súdu ďalšiu kúpnu zmluvu s MMS LAND SYSTEMS na predmet obranného priemyslu protilietadlový kanón, na základe ktorej má dlžník obdržať sumu vo výške 200.000 eur, ktorá bude platená v priebehu nasledujúcich týždňov a mesiacov, takže túto kúpnu zmluvu predkladáme za účelom preukázania toho, že spoločnosť I.V.A. je činná, snaží sa vysporiadať svoje záväzky. Po tom, čo sa vymenilo obchodné vedenie spoločnosti máme za to, že pohľadávky, ktoré sú uvedené v návrhu, sú v celom rozsahu vo vzťahu k poisťovniam sú v celom rozsahu kryté týmito pohľadávkami dlžníka, ktoré budú uhradené. Taktiež chcem uviesť, že navrhovateľ vychádzal z výpisov o dlžobách zo sociálnej poisťovne a z januára 2021, avšak medzičasom v marci 2021 došlo k úhradám v prospech sociálnej poisťovne vo výške spolu 18.000 eur okrem iných, ktoré už boli platené na základe zmluvy s MMS SYSTEMS, čiže ešte v marci 2021 bolo uhradených 18.000 eur sociálnej poisťovni. O tom takisto predkladám potvrdenie výpis z účtu. Tu treba poukázať na to, že je nepochybné, že takto sa nespráva spoločnosť, ktorá by nejakým spôsobom mala nezáujem ďalej pokračovať, alebo bola platobne neschopná. Táto platobná neschopnosť je v celom rozsahu spôsobená bývalým vedením a v nadväznosti na to, čo aj hovorila právna zástupkyňa žalobcu, dovoľm si tvrdiť, že aj konaním samotného navrhovateľa, ktorý v rozpore s poctivým obchodným stykom neuzavrel dohodu o spolupráci a dohodu o delení zisku, nadväzujúcu na kúpnu zmluvu a tým pádom spôsobil ušlý zisk spoločnosti dlžníka, pretože je úplne zrejmé, že tovar, ktorý nadobudla v hodnote 130.000 s DPH má ďaleko vyššiu trhovú cenu. K tomu chcem nadviazať aj tú skutočnosť, že prepojenia a podozrenia z podvodného konania, a to v rámci podozrení bývalého konateľa a vedenia firmy navrhovateľa eCont budú a sú predmetom trestného stíhania. Teda ak navrhovateľ uvádza, že spoločnosť dlžníka je v zlej ekonomickej situácii, tak túto vo veľkej časti spôsobil aj samotný navrhovateľ, ktorý so ziskom predal tovar, ktorý bez oprávnenia nadobudol v dôsledku súhlasu bývalého konateľa Ing. Kišša, avšak na základe neplatnej zmluvy. Pokiaľ právna zástupkyňa tu uvádzala, že boli prílohy ku zmluve, výdajky, tak treba povedať, že zmluva hovorí o predmete, ktorý bude špecifikovaný v prílohe, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou, nie nejakých výdajkách, ktorý je zoznam tovaru v rámci interných evidencií spoločnosti I.V.A. s.r.o. V nadväznosti na to chcem aj spomenúť, že tieto skutočnosti sú nové skutočnosti. Navrhovateľ ich aj keď mal možnosť sa vyjadriť v lehote, nemám vedomosť o tom, že by sa v lehote vyjadril a že by sme mali možnosť na tieto skutočnosti reagovať, takže žiadam aby súd na nich neprihliadal. V každom prípade zmluva odkazuje na prílohy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou. Tieto prílohy súčasťou nie sú a v zmysle judikatúry, ktorú sme uvádzali, nie je možné tu hovoriť o určitosti predmetu kúpnej zmluvy zvlášť, ak ide o desiatky až stovky položiek, ktoré pri zmluve doložené neboli. V nadväznosti na tieto skutočnosti, ktoré som uviedol, trváme na tom, že navrhovateľ si neuplatňuje žiadnu z pohľadávok, ktoré by boli nesporné. Ostatné pohľadávky sú uhrádzané, resp. boli uhradené, resp. budú uhradené z krytia, ktoré bolo súdu už preukázané, alebo bolo predložené ešte dodatočne na tomto pojednávaní.

10. Na pojednávaní konanom dňa 12.07.2021 sa dlžník ako aj navrhovateľ pridriavali svojich vyjadrení doručených súdu v písomnej forme resp. vyjadrení na pojednávaní konanom dňa 21.06.2021. Navrhovateľ žiadal vyhlásiť na majetok dlžníka konkurzu, nakoľko mal za preukázané, že dlžník je platobne neschopný a pohľadávky navrhovateľa sú nesporné. Naopak dlžník žiadal konkurzné konanie

zastaviť, pričom mal za to, že preukázal spornosť pohľadávok navrhovateľa ako aj skutočnosť, že nie je platobne neschopný.

11. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), ak sa konkurzné konanie začalo na návrh veriteľa,

a) súd do 5 dní od začatia konkurzného konania

1. odošle dlžníkovi do vlastných rúk rovnopis návrhu spolu s uznesením, ktoré obsahuje najmä

1a. výzvu, aby sa do 20 dní od jeho doručenia vyjadril k návrhu a osvedčil svoju platobnú schopnosť; najmä aby predložil

1aa. zoznam všetkých svojich peňažných záväzkov, s ktorých plnením bol v deň začatia konkurzného konania 30 dní v omeškani,

1ab. zoznam všetkých svojich bankových účtov s prehľadom zostatkov v deň začatia konkurzného konania,

1ac. informáciu o stave hotovosti v deň začatia konkurzného konania a v deň predloženia tejto informácie súdu,

1ad. zoznam pohľadávok, pri ktorých možno s odbornou starostlivosťou predpokladať, že budú uhradené najneskôr do 30 dní od začatia konkurzného konania,

1b. poučenie, že inak súd vyhlási na jeho majetok konkurz,

1c. poučenie o trestnoprávných následkoch neplnenia si povinnosti v konkurze,

2. určí termín pojednávania, na ktoré predvolá dlžníka a o ktorom upovedomí veriteľov označených v návrhu; predvolanie, ako aj upovedomenie súd doručí zverejnením v Obchodnom vestníku; dlžníkovi predvolanie doručí aj iným spôsobom; termín pojednávania súd určí tak, aby sa konalo najneskôr do 70 dní od začatia konkurzného konania,

3. vyzve dlžníka na vyjadrenie, či súhlasí, aby súd rozhodol vo veci vyhlásenia konkurzu bez pojednávania; ak tak dlžník urobí, súd zruší termín pojednávania a rozhodne bez pojednávania; rovnako postupuje aj vtedy, ak sa má za to, že dlžník svoju platobnú schopnosť neosvedčil,

b) súd rozhodne vo veci vyhlásenia konkurzu do 7 dní od vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, alebo do 7 dní, odkedy dlžník súhlasil, aby sa rozhodlo bez pojednávania,

c) súd rozhodne o vyhlásení konkurzu vtedy, ak dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť, inak rozhodne o zastavení konkurzného konania; pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť; ak sa dlžník v lehote podľa odseku 1 písm. a) bodu 1 nevyjadril, má sa za to, že svoju platobnú schopnosť neosvedčil,

d) a súd má pred rozhodnutím o vyhlásení konkurzu pochybnosti o dlžníkovej majetnosti, bez zbytočného odkladu po tom, čo zistí, že tu nie sú dôvody na iné rozhodnutie ako vyhlásenie konkurzu, ustanoví dlžníkovi predbežného správcu; o návrhu v tomto prípade rozhodne v lehote podľa § 20 ods. 1.

12. Podľa § 19 ods. 2 ZKR, proti rozhodnutiu, ktorým sa konkurzné konanie končí, je účastník konkurzného konania oprávnený podať odvolanie. Proti rozhodnutiu o vyhlásení konkurzu je oprávnený podať odvolanie iba dlžník.

13. Podľa § 13 ods. 1 ZKR, navrhovateľ je povinný pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu zaplatiť na účet súdu preddavok na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu (ďalej len „preddavok“). Zaplatenie preddavku je navrhovateľ povinný v návrhu na vyhlásenie konkurzu doložiť dokladom osvedčujúcim jeho zaplatenie. Ak súd návrh na vyhlásenie konkurzu odmietne alebo súd nezačne konkurzné konanie z iného dôvodu alebo navrhovateľ pred začatím konkurzného konania vezme návrh späť, preddavok sa vráti navrhovateľovi.

14. Podľa ust. § 196 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

15. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 216 ods. 1 CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

18. Súd posudzoval aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa. Aktívne legitimovaným na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu je ten veriteľ, ktorý ma nespornú pohľadávku voči dlžníkovi 30 dní po lehote splatnosti. Na prípadné sporné pohľadávky veriteľa súd neprihliada, preto nie sú spôsobilé založiť navrhovateľovi aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Súd sa v tomto prípade stotožnil s argumentáciou dlžníka ohľadom spornosti predmetných pohľadávok navrhovateľa a nakoľko argumentáciu dlžníka považuje za jasnú a výstižnú, len v krátkosti na ňu odkazuje - body 5 a 6 tohto uznesenia. Z kúpnej zmluvy č. IVA/ECONT/18/09/2018 vyplýva, že predávajúci má dodať kupujúcemu tovar na základe prílohy, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Takáto príloha nebola súdu do dnešného dňa predložená. Súdu boli predložené výdajky a oznámenie predaja výrobkov obranného priemyslu na účely obchodovania, avšak z týchto dokladov nevyplýva jednoznačný záver, že tovar tam uvedený má byť predmetom vyššie špecifikovanej kúpnej zmluvy. Tieto skutočnosti sú medzi stranami sporné a rovnako sporná je aj platnosť predmetnej kúpnej zmluvy. Navrhovateľ v tomto prípade svoje pohľadávky doložil potvrdením audítora a nie vykonateľným rozhodnutím alebo iným podkladom, na základe ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia alebo vykonať exekúciu. Súd v rámci konkurzného konania nemôže viesť dokazovanie do takej hĺbky, ako by tomu bolo v klasickom sporovom konaní, kde by sa súd musel vysporiadať so všetkými spornými skutočnosťami a dospieť k jednoznačnému záveru ohľadom predmetných pohľadávok. V konkurznom konaní postačuje, ak súd dospeje k záveru, že pohľadávky sú sporné.

19. Z vyššie uvedených dôvodov v danom prípade navrhovateľ nepreukázal svoje oprávnenie podať návrh na vyhlásenie konkurzu, t.j. svoju aktívnu vecnú legitímáciu, a preto súd konkurzné konanie voči dlžníkovi zastavil, pričom prípadnú platobnú neschopnosť dlžníka už neposudzoval.

20. Zároveň súd rozhodol o vrátení navrhovateľom zaplateného preddavku na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu podľa ustanovenia § 13 ods. 1 ZKR, ktorý v tomto konaní nebol použitý.

21. O náhrade trov konania rozhodol súd tak, že dlžníkovi nárok na náhradu trov konania nepriznal a to napriek tomu, že dlžník mal vo veci plný úspech, keďže súd návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka nevyhovel. Súd tak rozhodol z dôvodu, že dlžník vo svojich vyjadreniach a ani na pojednávaníach neuviedol, že si uplatňuje náhradu trov konania. Súd za primeraného použitia § 216 ods. 1 CSP nemohol priznať viac, ako sa dlžník domáhal a teda priznať mu aj nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi. Dlžník vo svojich prednesoch požadoval len zastavenie konkurzného konania vedeného na jeho majetok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).